

עמת (באר שבע) 3719-09-24 - מוחמד עזאם (עציר) - בהיוועדות חזותית נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 3719-09-24 - מוחמד עזאם - בהיוועדות חזותית נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 3719-09-24
מוחמד עזאם (עציר) - בהיוועדות חזותית

נ ג ד

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד תהילה נידאם

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[16.09.2024]

כבוד השופט אהרון משניות

החלטה

א. רקע

בפני ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופט אור אדם) מיום 14.8.24, אשר קבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר והורה על מעצרו עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום, אשר מייחס לו עבירה של חברות בארגון טרור, לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן גם: החוק), ונטען בו כי החל משנת 2014 ועד למועד מעצרו ביום 16.7.24, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הנאשם שהיה מודע לכך שארגון הג'יהאד העולמי "המדינה האסלאמית" (להלן: דאע"ש או הארגון) הוא ארגון טרור, התעניין בתכנים ופרסומים שנוגעים לפעילות הארגון בזירות שונות בעולם, וצפה בתכנים אלה באופן תדיר, כאשר בחלק מהפעמים, עשה זאת ביחד עם אחרים. בין היתר, הנאשם גלש באתרים ייעודיים של הארגון באינטרנט, וצפה בסרטוני מלחמה של הארגון, ובהם ירי, קרבות, הפצצות, הוצאות להורג ועוד, ולעיתים אף שיתף תכנים אלה עם אחרים.

במועד שאינו ידוע במדויק, אך לאחר 7.10.23 ועל רקע מלחמת "חרבות ברזל", החליט הנאשם להצטרף לדאע"ש, ולצורך זה ביצע הנאשם "ביעה" שהיא שבועת אמונים, למנהיג הארגון אבו חפץ אלהאשמי אלקרשי שהוא הח'ליף החדש של הארגון, ובכך הצטרף הנאשם כחבר לארגון. סמוך לאחר מכן, ועד למועד מעצרו, גלש הנאשם באופן אינטנסיבי ומוגבר בתכני מדיה רבים מאוד של דאע"ש, הכוללים חדשות הארגון, מלחמות גרילה, ירי והוצאות להורג, הפצצות, עריפת ראשים, גופות מרוטשות ועוד. יתירה מכך, במועד כלשהו בשנת 2024 שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם הוריד למכשירו הסלולרי קבצי מדיה רבים שמכילים מידע על הכנת חומרי נפץ, וכן הכנת רעלים וכיוצ"ב.

במקביל להגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים, ונטען בה כי קיים חשש שהעורר יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את ביטחון המדינה, וכן קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר ממעצר, ינסה העורר לשבש הליכי משפט ולהתחמק מן הדין. לטענת המבקשת אין חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר, ומכאן עתירתה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

ב. החלטת בית משפט קמא

בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא מחלוקת משפטית שנוגעת להגדרה של "חבר בארגון טרור" שבחוק המאבק בטרור, כאשר לטענת ב"כ העורר (הוא המשיב שם), מרשו לא הצטרף לארגון טרור, הוא לא נמנה עם ארגון הטרור ואף את השבועה לארגון, שבהודעות הראשונות ציין שביצע ולאחר מכן הכחיש, הוא ביצע רק בינו לבין עצמו, ולכן לטענתם הוא לא נכלל בהגדרה של "חבר בארגון טרור" שבסעיף 2 - סעיף ההגדרות לחוק, אשר לפי החלופה השנייה בהגדרה, כוללת את "מי שהביע את הסכמתו להצטרף לארגון טרור, לפני מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון טרור או נציג או שלוח מטעמו", ולא כך נהג העורר.

לעומת זאת, לטענת ב"כ המשיבה (היא המבקשת שם), שתי החלופות שבסעיף ההגדרות הן רק חלופות מרבות, ואילו העורר נמנה עם ארגון הטרור גם ללא שבועת האמונים לח'ליף, וזאת בהתאם לאמור בחוות הדעת של המומחה של השב"כ שבה הובהר כיצד מצטרפים לארגון דאע"ש וכיצד נמנים על חברות בארגון. השופט קמא קבע בהחלטתו כי יש ראיות לכאורה נגד העורר, וכך נימק את החלטתו:

"... ארגוני טרור אינם פועלים תמיד באופן מסודר עם רישום חברים מסודר וחלוקה לתתי ארגונים, וכפי שעולה מחוות הדעת של המכונה ישי משירות הביטחון הכללי, הקבלה לארגון הטרור דאע"ש נעשית לא פעם על ידי שבועה של אדם בפני עצמו ועל ידי כך שהוא רואה את עצמו כחלק מן הארגון וללא ספק יש ראיות לכאורה לכך שהמשיב ראה את עצמו כחלק מארגון דאע"ש, הדבר עולה מכמה הודעות של המשיב. כמובן שבמסגרת התיק העיקרי ניתן יהיה לדון לעומק בסוגיה המשפטית המורכבת שהעלה הסניגור המלומד, אולם לצורך קביעת ראיות לכאורה, נראה לי כי ניתן לקבוע שישנן ראיות לכאורה לחברותו של המשיב בארגון טרור".

ובאשר לעילת המעצר, קבע השופט קמא כי
"... מדובר במי שבעת מבצע קשה ומלחמה מורכבת שלא הייתה כמותה מאז קום המדינה, הביע שמחה על פגיעה בחיילי צה"ל ובאזרחים, אסף חומרים לגבי הכנת חומרי נפץ ורעלים ואף נשבע בעבר לארגון טרור אסלאמי קיצוני ביותר.

בנסיבות אלה, עילת המסוכנות לגביו בעת הנוכחית הנה גבוהה וחמורה עד מאוד ולכן, למרות הלבטים בעניין הראיות שוודאי יעלו בעת ניהול התיק העיקרי, לא מצאתי מקום לשקול בשלב זה הפנייתו של המשיב לתסקיר שירות מבחן על מנת לבחון חלופת מעצר".

השופט קמא ציין בהחלטתו כי אינו מתעלם מכך שמדובר באדם שהוא רופא ללא עבר פלילי, אך ציין עוד כי "רמת המסוכנות העולה מהחומרים שנמצאו במחשבו האישי הנה כזו שאיננה מאפשרת לדעתי בעת הזאת של מלחמה, לשקול שחרור לכל חלופת מעצר שהיא". מכאן מסקנתו כי יש להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

ג. טענות הצדדים

על כך הערר שבפניי, כאשר לטענת ב"כ העורר טעה בית משפט קמא כאשר קבע בהחלטתו כי יש ראיות לכאורה נגד העורר. זאת, מפני שבחקירותיו במשטרה הסביר העורר "כי לא הצטרף לדאע"ש, והסביר כי אם נתן את הביעה אז אולי אוטומטית מתוך הנפש, ולא זוכר מתי", כפי שנטען בסעיף 16 להודעת הערר. יתירה מכך, העורר הסביר בחקירתו כי "ביעה בת תוקף" צריכה להיעשות מול אחר או להגיע לגורם כלשהו בארגון, ואילו העורר קרא את הביעה "בינו לבין עצמו ב-ד' אמותיו ללא שהוברר מה היסוד הנפשי" כאמור בסעיף 17 לערר, ולכן "הביעה" שנטען כי העורר ביצע, אינה עומדת בתנאים הנדרשים לצורך הצטרפות לארגון.

העורר טוען עוד כי אינו מזדהה עם האידיאולוגיה של דאע"ש, וכי הוא אינו אדם דתי, הוא מנהל אורח חיים ליברלי ואף אשתו אינה דתיה ואינה מנהלת אורח חיים דתי, והוא אף מתרחק מאנשים שנהיים דתיים קיצוניים, כאמור בסעיף 28 לערר. העורר אף מותח ביקורת על חוות הדעת של השב"כ, וטוען כי היא מבוססת על חומרים חלקיים באופן מגמתי ואף על חומרים שגויים, ולכן המסקנה שלה שגויה ואין לתת לה משקל ראייתי כלשהו. באשר לעילת המעצר, טען ב"כ העורר כי חקירת השב"כ בעניינו הסתיימה, ונשלל החשש בדבר ניסיון או כוונה של העורר לפגוע במאן שהוא, לאחר שנמצא דובר אמת בבדיקת פוליגרף שנערכה לו. לכן, לטענתו, לא מדובר במסוכנות ברף הגבוה, וניתן לתת לה מענה בחלופת מעצר. לעומת זאת, ב"כ המשיבה טוענת כי החלטת בית משפט קמא מבוססת ומנומקת היטב ומעוגנת בחומר הראיות. לטענתה, העורר הודה בתחילת חקירתו כי הוא תומך בדאע"ש, ואף ציין כי למד על הצורך בביעה לח'ליף מהאתר של דאע"ש, ורק לאחר שנועץ בעו"ד, בתום תקופת המניעות שהייתה קיימת בשלבים הראשונים של החקירה, העורר שינה את גרסתו, והחל להכחיש דברים שהודה בהם קודם לכן. לטענתה, מקומן של טענות ההגנה להיבדק בהליך העיקרי, ולעת הזאת, צדק בית משפט קמא כשקבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר, וקיימת אף עילה של מסוכנות, ולכן אין מקום להתערב בה, ומכאן עתירתה כי בית המשפט ידחה את הערר. ד. דיון והכרעה

הראיות

שקלתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בתיק החקירה עב הכרס, אשר כולל בין היתר את התיעוד מחקירותיו של העורר בשב"כ ובמשטרה, וכן חוות דעת מומחה של איש שב"כ המכונה "ישי" (להלן גם "חוות הדעת"), אשר עוד אתייחס אליה בהמשך.

מהאמרה הראשונה שנגבתה מהעורר בחקירתו במשטרה מיום 21.7.24 בשעה 10:54 עולים בין היתר הפרטים הבאים:

· העורר החל לגלוש באתרים של דאע"ש באינטרנט החל משנת 2014 (ש' 66) והוא עושה זאת בתדירות משתנה, וצופה בעיקר בסרטוני מלחמה שכוללים "יריות במהלך קרב, הפצצות, עריפת ראשים" (ש' 72). בהמשך ציין כי הוא יודע שזו טעות לעשות זאת (ש' 208).

· העורר יודע כי מנהיג הארגון היום הוא אבו חפץ, וכשנשאל אם ביצע "ביעה" לארגון השיב: "יכול להיות אוטומטית מתוך הנפש עשיתי ביעה לחליף החדש אך לא זוכר מתי בדיוק" (ש' 112), ובהמשך ציין כי למד על כך מהסרטונים של הארגון באתר רעוד, וזה מה שגרם לו לעשות ביעה, אך אף אחד לא ביקש ממנו לעשות זאת (ש' 172).

· העורר שיתף בתכני דאע"ש שני חברים מגרמניה שהייתה להם חשיפה לאתרי הארגון (ש' 122), ועדכן חבר רופא שהגדיר כבחור "אסלמיסטי קצת" בעניין הביעה, אלא שלדבריו זה היה בצחוק, ובלשונו: "ושאלתי אותו בערבית אם בצעת ביעה, ואז הוא שלח לי שלא ועם אמוגי צחוק, ואני שלחתי לו בצחוק כופר" (ש' 126).

· מתחילת המלחמה הנוכחית "זה נהפך לדבר אובססיבי להיכנס לאתר דאע"ש", והוא נהיה יותר לאומני (ש' 141 - 145). הוא נכנס לאתרי הארגון כמה פעמים בשבוע, ולפעמים עוברים חודשים שהוא לא נכנס (ש' 174).

· העורר אישר כי הוריד לטלפון שלו קישורים לספרים על אופן הכנת חומרי נפץ, מפני שסיקרן אותו ללמוד איך עושים חומר נפץ (ש' 184 - 186).

· העורר מבין כי דאע"ש הוא ארגון טרור, שפרסומיו מסיתים לאלמות וטרור (ש' 193 - 196), ונועדו "לזרוע פחד, וגם לעודד את הפעילים שלהם לעשות פיגועים" (ש' 170).

העורר מסר דברים דומים גם באמרות נוספות שנגבו ממנו בהמשך החקירה. כך למשל באמרה שנגבתה יום לאחר האמרה הראשונה, ביום 22.7.24 בשעה 09:23 ציין העורר כי הוא יודע שפצצות יכולות להרוג אנשים, וכי הוא מתעניין בספר שנכתב על כך "בגלל שהרעיון עצמו לראות איך פצצה עובדת, מנגנון" (ש' 55), אך הוא הכחיש כי רצה להכין או להפעיל פצצה.

בהמשך אישר העורר כי יכול להיות שהוריד מאתר דאע"ש גם קבצים שעוסקים בהכנת רעלים מסוגים שונים, שנמצאו בטלפון הנייד שלו, וכשנשאל למה הוריד את הקבצים הללו, השיב תחילה כי אינו זוכר, ולאחר מכן הוסיף: "אולי מתוך סקרנות לדעת איך הדברים עובדים" (ש' 127), אך הכחיש כי רצה להשתמש ברעלים נגד מאן דהוא. בשלב מסוים בחקירה העורר החל לבכות וציין כי עכשיו הוא מבין מה עשה (ש' 204), ובהמשך אף אמר כי הוא מתחרט על מה שעשה (ש' 216).

באמרה שנגבתה ממנו ביום 23.7.24, העורר נשאל באופן כללי על משמעות הביעה, והשיב: "סוג של הצטרפות לדאעש, שבועה", ובהמשך השיב בחיוב לשאלה הבאה: "אז כשעושים ביעה לחליף דאעש כך אתה מבין כאדם הצטרפת לדאעש".

באמרה נוספת שנגבתה ממנו ביום 28.7.24 בשעה 10:30, לאחר שנועץ עם עו"ד, ציין העורר כי אינו זוכר שאישר באמרות הקודמות שביצע ביעה, ושלל את הדברים: "אני לא עשיתי ביעה" כלשונו (ש' 69), ושב על הכחשתו שוב ושוב בהמשך האמרה.

כאמור לעיל, חומר החקירה כולל חוות דעת מומחה של איש שב"כ המכונה "ישי". המומחה הוא בוגר החוג ללימודי המזרח התיכון ובחוג לפוליטיקה וממשל באוניברסיטת בן גוריון, בעל תואר "מוסמך" במסלול המחקרי בחוג ללימודי המזרח התיכון באוניברסיטת בן גוריון, ובוגר קורסים רבים למודיעין בתחום האיסוף, המחקר והשפה הערבית בצה"ל ובמסגרת השב"כ. הוא בעל ותק של 17 שנים בעבודה מחקרית בשב"כ, ובין היתר עבד במשך 11 שנים כדסקאי מחקר בחטיבת המחקר של השב"כ, שבמהלכם התמחה בתופעת "הג'יהאד העולמי" על גווניה הרעיוניים ומרחביה הגיאוגרפיים השונים, ובמשך 3 שנים נוספות עבד בחטיבה לסיכול טרור בנגב, ועסק בין היתר בניית ידע לגבי ארגוני "הג'יהאד העולמי", מנהיגיהם, תפיסותיהם הרעיוניות ופעילותם המבצעית. חוות הדעת משתרעת על פני 19 עמודים, וכוללת סקירה מקיפה על אופן פעילותו של דאע"ש, וכן התייחסות מפורטת לממצאים שעלו בחקירתו של העורר, אודות מידת מעורבותו בפעילות של דאע"ש, והזדהותו עם הרעיונות של הארגון.

בנסיבות אלה, אני סבור כי יש לתת משקל מלא לאמור בחוות הדעת האמורה, בוודאי בשלב זה של ההליך, כאשר הרף הראייתי הנדרש הוא רף של סיכוי סביר להרשעה, כפי שנקבע בהלכת זאדה. הטענות שהעלה ב"כ העורר כנגד האמור בחוות הדעת, מקומן להתברר בהליך העיקרי, בין היתר באמצעות הגשת חוות דעת מומחה שתומכת בטענות אלה, ואין בהן כדי לכרסם כרסום כלשהו במשקל הראייתי של חוות הדעת, בשלב הזה של דיוני המעצר.

המומחה מציין בסיכום חוות הדעת כי לעורר היכרות מעמיקה עם נבכי האג'נדה הרעיונית של הארגון, וכי הוא צרך באופן שוטף תכני תעמולה של הארגון, תוך התמקדות בתכנים בעלי "גוון" רצחני במיוחד. המומחה מוסיף כי "לצד האמונה היוקדת וסדר היום המבצעי, בלטה הנכונות של הנדון להשתייך באופן ממשי לארגון כחבר פעיל, כפי שבא לידי ביטוי באקט השבועה שמימש מול הח'ליף העדכני של הארגון, תוך מודעות מלאה כי אקט זה מהווה 'כרטיס כניסה' לשורות הארגון".

התייחסות נרחבת ומפורטת יותר על משמעות הביעה נמצאת בסעיף 21 לחוות הדעת שכותרתו: "מימוש שבועת אמונים ("ביעה") לארגון המדא"ס ולח'ליף העומד בראשו" (עמ' 10 - 14). בין היתר נאמר שם כי בזירות שבהן לא מתקיימת פעילות ממוסדת של המדינה האסלאמית (המדא"ס) כדוגמת ישראל, מהלכי השבועה מבוצעים ע"י תומכי הארגון באופן עצמאי, ללא המעטפת הלוגיסטית וההסברתית שקיימת בזירות שבהן יש מחוזות רשמיים של הארגון, וביחס לעורר נכתב בס"ק 4 כי הוא "מימש את תהליך השבועה באופן שתואם את מאפייני הזירה בה הוא שוהה..." עוד נכתב בס"ק 5 כי העורר "מודה כי היה מודע באופן מלא למשמעותו של אקט השבועה ככזה המהווה 'כרטיס הצטרפות' לשורות המדא"ס ולהפחתו לחבר בארגון, ובשל הבנה זו - מימש צעד זה".

צבר הראיות שכולל את האמרות שנגבו מהעורר בחקירתו במשטרה, שבהן הודה כי נשבע אמונים לח'ליף של דאעש, אף שבאמרה מאוחרת יותר, לאחר שנועץ בעו"ד, הכחיש את הדברים שבהם הודה קודם לכן, ביחד עם חוות הדעת המפורטת של מומחה מהשב"כ, שסברתי כי יש לתת לה משקל מלא, כל אלה די בהם כדי לבסס את קיומו של סיכוי סביר להרשעה בעבירה של חברות בארגון טרור, אם לא למעלה מכך. מכאן מתבקשת המסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגד העורר, כפי שקבע בית משפט קמא בהחלטתו.

העילה

העילה הרלוונטית לענייננו היא עילת המסוכנות. על המסוכנות הרבה של ארגון דאע"ש נכתב לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון. כך למשל נכתב בעניין חאלדי: "אין ספק כי ארגון הג'יהאד העולמי 'המדינה האסלאמית' (דאע"ש) וארגונים אחרים דומים, מהווים סכנה חמורה למדינות בהן פועלים ארגונים אלה ולתושביהן, כמו גם סכנה למדינת ישראל ולעולם החופשי כולו. מעשיו הרצחניים, האכזריים והבלתי אנושיים של ארגון דאע"ש ידועים למרבה הצער בכל העולם, וסכנותיו גלויות וברורות..." (ע"פ 8333/15 מדינת ישראל נ' חאלדי (23.8.2016), פסקה 10 לפסק דינו של השופט מזוז).

בית המשפט העליון עמד על הסכנה הרבה הנשקפת מפעילות במסגרת דאע"ש, כאשר קיבל עררים שהוגשו על החלטות לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר. כך כתבה השופטת דפנה ברק-ארז בבש"פ 2886/15, כאשר קיבלה את ערר המדינה על החלטת בית משפט קמא והורתה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים, למרות ששירות המבחן המליץ על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים, וכך נימקה את החלטתה:

"נקודת המוצא לדיון בערר היא שעבירות ביטחון יוצרות עילת מעצר סטטוטורית על-פי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וזאת על-פי הגדרתן של עבירות אלה בסעיף 35(ב) לחוק זה... אלה הם פני הדברים אף בהעדר ראיה קונקרטיה הצופה המשך פעילות מזיקה בעתיד (וראו: בש"פ 6378/10 עיסאוי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (19.9.2010) וההפניות שם). בנוסף לכך, צודקת המדינה כי יש לתת את מלוא המשקל למסוכנות הברורה העולה מפעילות לאורך זמן המבטאת מחויבות נמשכת לארגון, גם אם פעילות זו לא הובילה באותו שלב למעשים קונקרטיים של אלימות בתחומיה של מדינת ישראל..." (בש"פ 2886/15 מדינת ישראל נ' אבו סאלח (3.5.2015) פס' 26).

דברים דומים כתב השופט עמית בבש"פ 6539/15, כאשר החליט לקבל את ערר המדינה והורה על הארכת מעצרו של המשיבים, שהואשמו בין היתר בעבירה של חברות ופעילות בארגון דאע"ש, למשך 90 יום, לאחר שהערכאה הראשונה הורתה על שחרורם לחלופת מעצר, בחלוף 9 חודשים ממועד תחילת המשפט, וכך נימק את החלטתו:

"ייאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה'מותרות' של התעסקות עם דאע"ש... יידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא. ענייננו בעבירות ביטחוניות בעלות אופי אידיאולוגי, ובמוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות... הדברים נכונים במיוחד בהתחשב באירועי הימים האחרונים ואף זה שיקול לגיטימי בו ניתן להתחשב בעת הזו במסגרת שיקולי המעצר..." (בש"פ 6539/15, מדינת ישראל נ' אבו סאלח (19.10.2015) פס' 15).

בחוות הדעת יש גם התייחסות קונקרטייה למידת המסוכנות של העורר, וכך נכתב בין היתר: "עצם ההתרועעות הפיזית עם תומכי מדא"ס מובהקים, כמו גם שימור הקשר עימם, 'העשיר' את העיסוק של הנדון בעולמות המדא"ס הרעיוניים-מבצעיים, וייתכן כי אף פיתח אצלו מחשבות סביב מימוש פעילות ממשית ברוח האג'נדה הקיצונית של הארגון".

עוד צוין בחוות הדעת כי השילוב שבין הנגישות הפיזית של העורר לחיילים ולאזרחים ישראלים במסגרת עבודתו בבי"ח סורוקה, ובין אופי השיח שקיים העורר מול חבריו, שכלל בין היתר רצון להרשים אחד את השני בפעילות נוסח דאע"ש, עלול היה להוביל את העורר למימוש פעילות אקטיבית ברוח הרעיונות הקיצוניים של הארגון. מכאן מסקנת המומחה כי בנסיבות שפורטו נשקפת מהעורר מסוכנות גבוהה מאוד, שיייתכן שאף הייתה מתורגמת לפעילות טרור בשטח, אלמלא נעצר.

העובדה שהעורר החליט לבצע את הביעה לח'ליף ובכך להביע את נאמנותו לארגון הרצחני, ואף התעניין בדרכים להכנת חומרי נפץ ורעלים, כאשר המדינה נתונה במצב ביטחוני קשה ומורכב, בעיצומה של מלחמה מתמשכת, שסופה אינו נראה באופק, מוסיפה נופך של חומרה למעשיו ומעצימה את המסוכנות הנשקפת ממנו. לכן, אני סבור כי צדק השופט קמא כאשר קבע בהחלטתו כי "עילת המסוכנות לגביו בעת הנוכחית הינה גבוהה וחמורה עד מאוד", וכי שום חלופה לא תיסקון לאיין מסוכנות זו.

ה. סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, משבאתי לכלל מסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר של מסוכנות ברף הגבוה, שלא ניתן לעת הזאת לתת לה מענה בחלופת מעצר, התוצאה היא שאני דוחה את הערר, ומותיר על כנה את החלטת בית משפט קמא בדבר מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.